

Posudek na bakalářskou esej

Ondřej Golis, Slaný očima jeho obyvatel, Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, Praha 2007, 41 stran textu + 69 stran příloh.

Ondřej Golis se při volbě tématu předkládané bakalářské eseje mimo jiné inspiroval prací Zygmunta Baumana „Individualizovaná společnost“ a jeho myšlenkou o zmenšující se roli prostoru („znehodnocení místa“, „degradace prostoru“). Konkrétně se v rámci problematiky subjektivního vnímání lokálního vědomí zaměřil na středočeské město Slaný. Při volbě výzkumného terénu se řídil nejen osobní znalostí místní situace, ale i faktem, že se jedná o město s tradičně bohatým a rozsáhlým kulturním životem a společenským děním, včetně vlastních spolkových aktivit (srv. přílohu bakalářské práce). A na této skutečnosti postavil svůj předpoklad, že u obyvatel Slaného existuje dostatek atributů, s nimiž se mohou identifikovat, na které mohou být hrdí a mohou na nich budovat své „slačáctví“.

Bakalářskou esej strukturoval Ondřej Golis do celkem osmi kapitol. Vedle úvodních pasáží považoval za nutné alespoň stručnou formou představit město Slaný (kapitola třetí – Charakteristika a vývoj Slaného – s. 5-8) a také jeho společensko kulturní aktivity, především pak spolkový život (kapitoly čtvrtá „Spolkový život ve Slaném od 19. století do současnosti“ – s. 9-11 a pátá „Nejvýznamnější slánské spolky“ – s.12-18). Stěžejní část bakalářské práce představuje kapitola šestá, věnovaná analýze jednotlivých problémových okruhů („Analýza rozhovorů“ – s.18-35).

V úvodu bakalářské práce si položil O. Golis několik na sebe navazujících a vzájemně se prolínajících otázek: Jak vlastně obyvatelé Slaného vnímají svůj žitý prostor a jak ho reflektují? Liší se tato reflexe mezi mladší a starší generací? Mají v dnešní (uspěchané) době žitý prostor a lokální společenství vůbec vliv na život jedince? Při specifikaci cíle práce si pak vytýčil jako základní úkol „zmapovat pohled příslušníků dvou generací na toto město a jejich vztah k žitému prostoru“. Současně vyslovil hypotézu, že „u starší generace je vztah k městu silnější“.

Jako hlavní metodu k řešení stanoveného úkolu zvolil autor bakalářské eseje terénní výzkum, přičemž využil zejména techniku polostrukturovaných rozhovorů a dále pozorování a zúčastněné pozorování. Pracoval rovněž s archivními a muzejními materiály, stejně jako s dobovým i současným tiskem a v neposlední řadě s odbornou literaturou. Rozhovory realizoval se vzorkem třiceti respondentů, z nichž polovinu představovali „pamětníci“ – tedy osoby nad 60 let věku a druhou polovinu mladí lidé ve věku 20 – 30 let. Důležitou podmínkou pro výběr obou skupin dotazovaných byl požadavek minimálně patnáctiletého období žití ve Slaném.

Při přípravě otázek pro polostrukturované rozhovory si Ondřej Golis stanovil několik problémových okruhů, s nimiž pak rámcově pracoval i při analýze dat, která prostřednictvím rozhovorů a jejich přepisem shromáždil. Ve výsledném zpracování se jednalo o pět základních rovin: 1) Specifika Slaného z pohledu respondentů, 2) Reflexe pozitiv a negativ života ve Slaném, 3) Společenský život ve Slaném očima jeho obyvatel, 4) Slaný jako domov a 5) Fenomén Slačáctví. Za nejzdařilejší z nich lze označit poslední dva problémové okruhy. V proporcčně vyváženém závěru shrnul autor dílčí výsledky, ke kterým dospěl v průběhu analýzy. Bakalářská esej je uzavřena seznamem literatury a pramenů a nedílnou součástí

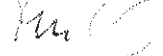
práce je neobvykle rozsáhlá příloha, jejíž podstatnou součástí jsou přepisy realizovaných rozhovorů.

Souhrnně lze konstatovat, že autor prokázal při psaní bakalářské eseje schopnost vytýčit si výzkumný problém, stejně jako schopnost shromáždit studiem literatury, pramenů a hlavně provedeným terénním výzkumem data, potřebná k jeho řešení. O. Golis zároveň přesvědčil, že dovede se shromážděnými daty přiměřeným způsobem pracovat a formulovat uvážlivé, povaze materiálu odpovídající závěry. Text je logicky strukturovaný, u poznámkového aparátu je snaha o jednotné vedení, odkazy na literaturu a webové stránky mají potřebné náležitosti. Především v tomto ohledu se autor poučil z některých chyb u svých předchůdců – autorů bakalářských prací s obdobnou tematikou. A to je třeba ocenit. Na druhou stranu se Ondřej Golis nevyvaroval některých nedostatků. Základní text a příloha jsou v určité nerovnováze (i když materiálovou stránku přílohy – zejména přepsané rozhovory- je třeba hodnotit pozitivně). Vlastní analýza rozhovorů mohla být provedena hlouběji. Tuto skutečnost, tak jako u řady dalších závěrečných studentských prací, ovlivnil hlavně faktor času. (Je třeba jen litovat, že tentýž faktor neumožnil využít ani plný potenciál schopnosti terénní práce, který se začal v průběhu výzkumu stále výrazněji projevovat.) Z formálních nedostatků lze uvést např. nezarovnávání textu u poznámkového aparátu a jiné drobnosti.

Na závěr můžeme shrnout, že bakalářská esej Ondřeje Golise splňuje podstatné požadavky, které jsou na tento typ závěrečných studentských prací kladeny a doporučuji ji proto k obhajovacímu řízení. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem navrhuji bodové hodnocení okolo 34 kreditních bodů.

5. září 2007

Miloslava Turková

Posudek na bakalářskou esej